

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913206084
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5913206084.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: E. T., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. T., D. H. XXXX, M. S., právne zastúpená JUDr. Jankou Kantíkovou so sídlom S., F. A. U. XX, proti odporcovi: KÚPELE LÚČKY a. s., so sídlom Lúčky, IČO: 31 633 218, právne zastúpený spoločnosťou Soukeník - Štrpka, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, v konaní o náhradu za stratu na zárobku pri invalidite, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/80/2013-98 zo dňa 07.11.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 785.007,20 Kč titulom náhrady za stratu na zárobku pri invalidite za obdobie od 01.11.2011 do 31.07.2013 do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi uložil povinnosť uhradiť navrhovateľke sumu 36.804,- Kč mesačne počnúc dňom 01.08.2013, vždy do každého 10. dňa toho-ktorého mesiaca k rukám navrhovateľky titulom náhrady za stratu na zárobku pri invalidite. Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Okresný súd ustálil svoju právomoc s poukazom na čl. 2 bod 1 Nariadenia rady č. 44/2001 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ako aj čl. 5 bod 3 tohto nariadenia s tým, že pokiaľ ide o rozhodné hmotné právo v zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady č. 864/2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky, sa mimozmluvný záväzok vyplývajúci z civilného deliktu spravuje právnym poriadkom krajiny, na území ktorej vznikla škoda. Z uvedených dôvodov okresný súd aplikoval na danú vec ustanovenia § 488, § 489, 415, § 420 ods. 1, 3, § 447 Občianskeho zákonníka.

Náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite je jeden z nárokov, ktorý si môže uplatniť navrhovateľ ako poškodený ako náhradu škody, pričom musia byť preukázané základné predpoklady vzniku zodpovednosti odporcu za spôsobenú škodu, ktorými sú: porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takeého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, k porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať, zo zmlúv alebo iných právnych úkonov, prípadne i z porušenia ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, upravujúce všeobecnú prevenčnú povinnosť. V prípade, že si účastník občianskoprávneho vzťahu neplní svoju všeobecnú prevenčnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 415, neplní si svoju právnu povinnosť, a teda koná protiprávne, zodpovedá preto za

škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s týmto opomenutím. Zo všeobecnej prevenčnej povinnosti vyplýva požiadavka takého konania, ktoré nemá za následok vznik škôd na zdraví, majetku na prírode a životnom prostredí. V zmysle ustanovení § 19 ods. 14 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, je každá právnická osoba prevádzkujúca umelé kúpalisko povinná zabezpečiť dodržiavanie technických a priestorových požiadaviek na umelé kúpaliská a bazény, rovnako v zmysle § 7 ods. 7 vyhlášky č. 72/2008 Z. z., na komunikácie v okolí bazénov, na chodbách k bazénom, na schodoch do bazénov a na podlahách a sprchách a musia použiť iba materiály s nešmykľavým a ľahko čistiteľným povrchom. Zároveň je povinnosťou prevádzkovateľa takéhoto bazénu zabezpečiť priestor nešmykľavým povrchom a zabezpečiť bezpečnosť v priestoroch celého areálu.

Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané a medzi účastníkmi nebolo ani sporné a zo strany odporcu ani rozporované, že zanedbal svoju všeobecnú prevenčnú povinnosť, a to povinnosť predchádzať vzniku škody na zdraví, keď nezabezpečil dostatočným spôsobom priestor v okolí bazéna proti pošmyknutiu.

V súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami teda zodpovedá za škodu, ktorú spôsobom svojím porušením právnych povinností, a to najmä neodstránením vody z podlahy v okolí bazénu, v dôsledku čoho preukázateľne došlo k pádu a poškodeniu zdravia navrhovateľky.

Po pojmom škoda treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané a medzi účastníkmi rovnako nebola sporná ani táto skutočnosť, že navrhovateľke v dôsledku úrazu vznikla škoda, keď navrhovateľka v dôsledku úrazu utrpela poškodenie zdravia, pričom podľa Posudku o invalidite zo dňa 30.06.2011 v dôsledku dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu sa v jej prípade jedná o invaliditu 3. stupňa, nie je schopná zárobkovej činnosti a došlo u nej k poklesu pracovnej neschopnosti najmenej o 70 %. V dôsledku toho bol navrhovateľke priznaný rozhodnutím Českej správy sociálneho zabezpečenia zo dňa 26.08.2011 invalidný dôchodok pre invaliditu 3. stupňa vo výške 14.002,- Kč mesačne, od mesiaca 01/2012 bol upravený na sumu 14.231,- Kč a od mesiaca 01/2013 na sumu 14.399,- Kč mesačne. Pred úrazom navrhovateľka bola zamestnaná, pričom jej priemerný mesačný čistý príjem za rozhodné obdobie predstavoval 37.339,- Kč.

Pokiaľ si navrhovateľka ako škodu voči odporcovi uplatnila náhradu za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti s poukazom na § 447 Občianskeho zákonníka, táto sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, základným predpokladom v danom prípade je však vznik invalidity. Je nepochybné, že po skončení práceneschopnosti vznikla navrhovateľke ujma, nakoľko jej pracovná spôsobilosť je v dôsledku poškodenia zdravia výrazne znížená, pričom podľa záverov lekárskeho správ, ako aj posudku Českej správy sociálneho zabezpečenia nemôže vykonávať buď žiadnu prácu alebo len prácu, ktorá je menej finančne ohodnotená, takže oproti stavu pred poškodením sa zníži jej zárobok.

Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, ako jednou zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu, medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná a nemožno ju len predpokladať.

V danom prípade súd mal jednoznačne za preukázané, že vzniknutá škoda je v príčinnej súvislosti s poškodením zdravia, ktoré utrpela navrhovateľka pri páde na mokrej podlahe v okolí bazéna prevádzkovaného odporcom. Pokiaľ ide o zavinenie, ako ďalší zo zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, toto môže byť úmyselné alebo nedbanlivostné, v danom prípade škoda bola spôsobená z nedbanlivosti.

Na základe vyššie uvedeného súd potom návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel, keď mal za preukázané, že navrhovateľka v dôsledku poškodenia zdravia spôsobeného úrazom sa stala invalidnou, jediným zdrojom jej príjmu je priznaný invalidný dôchodok, z toho dôvodu s poukazom na § 447 Občianskeho zákonníka má nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri invalidite, pričom výška náhrady sa určuje rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Náhrada za stratu na zárobku pri invalidite bola vyčíslená za obdobie od 01.11.2011 do 31.07.2013, a to na sumu 785.007,20 Kč, počnúc od 01.08.2013 na sumu 36.804,- Kč mesačne s tým, že výpočet náhrady za stratu na zárobku bol vyčíslený Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., tento nebol zo strany odporcu žiadnym spôsobom rozporovaný, spochybňovaný ani namietaný, odporca ostal v predmetnej veci nečinný, z toho dôvodu súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 151 ods. 3 O. s. p. tak, že o týchto bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Voči citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca podľa § 205 ods. 2 písm. a), f) O. s. p. Namíeta, že súd prvého stupňa rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 07.11.2013 napriek písomnej žiadosti právneho zástupcu odporcu doručenej súdu deň pred pojednávaním, ktorý žiadal pojednávanie odložiť a zároveň žiadal, aby súd nepojednával bez jeho prítomnosti, nakoľko mu nebola zachovaná zákonom stanovená lehota na prípravu na pojednávanie. Súd prvého stupňa jeho žiadosť neakceptoval. Z dôvodu, že o prebiehajúcom súdnom konaní má odporca vedomosť od 30.08.2013, kedy mu bolo doručené predvolanie na pojednávanie vytyčené na termín 03.10.2013, ktoré bolo z dôvodu žiadosti právnej zástupkyne navrhovateľky odložené na termín 07.11.2013. O tomto termíne bol odporca vyzvaný 17.10.2013. Odporca mal teda dostať čas na udelenie plnomocenstva a na prípravu na pojednávanie. Takýmto postupom súd prvého stupňa porušil zákonné právo právneho zástupcu na prípravu na pojednávanie a zároveň súd prvého stupňa porušil právo odporcu byť v súdnom konaní právne zastúpený advokátom. Argumenty súdu prvého stupňa nereflektujú právnu zložitnosť prejednávanej veci. Prvostupňový súd svojím postupom odňal odporcovi možnosť konať pred súdom a hájiť svoje práva, čím bolo zo strany súdu prvého stupňa porušené ústavné právo odporcu na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Zo zápisnice z pojednávania vyplýva, že na pojednávaní boli súdu krátkou cestou predložené dôkazy zo strany navrhovateľky. Dôkazy však neboli zaslané odporcovi k jeho vyjadreniu, a teda postupom súdu bolo jednoznačne odporcovi odňaté právo konať pred súdom. Rozsudok súdu prvého stupňa z nesprávne zisteného skutkového stavu, resp. skutkový stav popísaný v odôvodnení rozsudku nevyplýva zo žiadnych dôkazov a súd prvého stupňa sa obmedzil len na bezdôvodné stotožnenie sa s tvrdeniami navrhovateľky. Tvrdenie súdu, že odporca mal porušiť prevenčnú povinnosť, nakoľko podľa tvrdenia súdu nezabezpečil priestor okolo bazénov nešmyklavým povrchom, nie je založené na žiadnych konkrétnych dôkazoch, je nesprávne a vychádza zo svojvôle súdu. Kúpeľné zariadenie prevádzkované odporcom bolo postavené a skolaudované v zmysle platných právnych predpisov. Ak by nebol okolo bazénov umiestnený nešmyklavý povrch, tak by príslušné orgány verejnej správy nedali súhlasné stanovisko k ich prevádzkovaniu. Je potrebné si uvedomiť, že v priestore okolo bazénov sa vždy musí predpokladať určitá miera mokrosti podlahy, a to vzhľadom na skutočnosť, že z návštevníkov po vyjdení z bazéna steká voda na podlahu. Vzhľadom na tento fakt musí každý zvýšiť svoju pozornosť a opatrnosť pri pohybe v takomto priestore. Ak tak neurobí v zmysle § 441 Občianskeho zákonníka, sám poškodený zodpovedá za vzniknutú škodu. Zo strany súdu prvého stupňa bola nesprávnym spôsobom zistená výška straty na zárobku navrhovateľky. Z dokladov predložených navrhovateľkou je zrejmé, že jej priemerný čistý príjem bol vo výške 37.339,- Kč a výška invalidného dôchodku je 14.321,- Kč, teda strata na zárobku by mala byť vo výške 23.018,- Kč a nie vo výške 36.804,- Kč. Argumenty súdu, že výška straty na zárobku bola určená poisťovňou odporcu, sú neakceptovateľné. Vypočítanie straty na zárobku zo strany komerčnej poisťovne nie je všeobecne záväzným údajom a nezbavuje navrhovateľku povinnosti preukázať pred súdom požadovaný nárok. Povinnosťou navrhovateľky bolo preukázať, že jej invalidita vznikla výlučne v dôsledku protiprávneho konania odporcu. Odhliadnuc od skutočnosti, že navrhovateľka nepreukázala porušenie zákonných povinností na strane odporcu, tak zo strany navrhovateľky nebolo ani preukázané, že jej invalidita vznikla výlučne v dôsledku úrazu zo dňa 09.07.2010. Z navrhovateľkou predloženého posudku o invalidite je zrejmé, že invalidita jej bola priznaná na základe viacerých zranení, resp. chorôb, a to: vysoký krvný tlak, roztrhnutie svalu lakťa, následky operácie slepého čreva, následky gynekologickej operácie, ťažké psychiatrické stavy - ťažká depresia, ako aj poruchy metabolizmu tukov. Odporca predložil lekárske správy a posudok o invalidite na odborné posúdenie lekárovi MUDr. U. J., ktorý poskytol v tomto kontexte odporcovi následné vyjadrenie: „Z medicínskeho hľadiska sa podľa môjho názoru nejedná o jednoznačný prípad, hlavne z hľadiska dôsledkov udávaného úrazu a konečným nálezom pri určovaní invalidity navrhovateľky. Zlomenina diaľfzy humeru má priemernú dĺžku liečby do 6 mesiacov a v drivej väčšine prípadov nezakladá dôvod na invalidizáciu pacienta.“ Zároveň je potrebné poukázať na skutočnosť, že z diagnôz,

ktoré nemajú pôvod v úraze navrhovateľky z 09.07.2010, sú ťažká depresia, stav po zlomenine ľavého lakťa spôsobilé samostatne privodiť navrhovateľke invaliditu. Na základe uvedených skutočností má odporca za to, že k posúdeniu kauzálneho nexu medzi úrazom ramena navrhovateľky a jej invaliditou je potrebné vykonať znalecké dokazovanie. S právnym posúdením nekonania odporcu nie je možné súhlasiť a kvalifikovať nekonanie, resp. nepopieranie nároku navrhovateľky zo strany odporcu ako konkludentný súhlas. Odporca nahlásením úrazu navrhovateľky na poisťovňu túto splnomocnil, aby za neho vysporiadala odškodnenie navrhovateľky. Odporca ako poistený titulom dojednanej poisťovnej zmluvy bol povinný dodržiavať pokyny a inštrukcie poisťovne. Pokiaľ boli nároky uhrádzané z poistenia odporcu zodpovednosti za škodu, nebolo pre odporcu marketingovo vhodné, aby popieral nárok navrhovateľky, resp. bližšie skúmal jeho oprávnenosť. Poukazuje aj na ust. § 450 Občianskeho zákonníka, kedy z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Odporca žiada súd, aby pri posudzovaní nároku navrhovateľky zohľadnil moderačné oprávnenie, a to v kontexte s okolnosťami vzniku úrazu, kde je možné minimálne uvažovať so spoluvinou poškodenej na vzniknutej škode. Zároveň v kontexte skutočností, že navrhovateľka už pred 09.07.2010 trpela ochoreniami, ktoré by jej s veľkou pravdepodobnosťou sami privodili invaliditu, v rámci moderačného oprávnenia zamietol nárok navrhovateľky prevyšujúci poistné plnenie jej poskytnuté zo strany poisťovne. V prípade, ak by súd nepristúpil k využitiu moderačného práva smerom k zníženiu výšky nárokov navrhovateľky, odporca má za to, že takéto rozhodnutie by vzhľadom na vyššie uvedenú obranu odporcu bolo v rozpore s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odporca žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh navrhovateľky zamietne, alebo aby tento rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu poukazuje najmä na to, že odporca sa k podanému návrhu vôbec nevyjadril, neuviedol skutkové tvrdenia a nepredložil listinné dôkazy na popretie skutočností uvádzaných navrhovateľkou, aj napriek tomu, že mu bol preukázateľne doručený návrh spolu s poučením o jeho procesných právach a povinnostiach. Z postupu v konaní zo strany odporcu jasne vyplýva jeho nečinnosť. Hoci o pojednávaníach bol riadne a s dostatočným časovým predstihom upovedomený a navrhovateľka zastáva názor, že svojím konaním odporca vytváral prekážky pre včasné rozhodnutie súdu a takéto konanie možno posudzovať ako procesnú pasivitu odporcu. Súd prvého stupňa postupoval správne, keď v uvedenej situácii realizoval pojednávanie a rozhodol za neprítomnosti právneho zástupcu odporcu. Týmto postupom súdu nebola odňatá odporcovi možnosť konať pred súdom, keďže nebol vylúčený žiadnym úkonom súdu z možnosti navrhovať dôkazy, vyjadriť sa k dôkazom a oznámiť svoje právne stanovisko. V tejto súvislosti poukazuje na ust. § 153 ods. 1 O. s. p. V súvislosti s dôkazmi, ktoré boli predložené krátkou cestou na pojednávaní, poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.12.2010 sp. zn. 5 Cdo 231/2010, z ktorého vyplýva, že súd nie je povinný každú písomnosť založenú účastníkom konania doručovať protistrane. Neúčastou na pojednávaní neboli odporcovi odňaté žiadne procesné práva vo vzťahu k dokazovaniu. Navrhovateľka sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, a to, že odporca porušil všeobecnú prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka. V zmysle prevenčnej povinnosti odporcu v spojitosti so zákonom č. 355/2000 Z. z. je každá právnická osoba prevádzkujúca umelé kúpalisko povinná zabezpečiť dodržiavanie technických a priestorových požiadaviek na umelé kúpaliská a bazény. Zároveň je prevádzkovateľ v rámci prevenčnej povinnosti povinný zabezpečiť čistenie a údržbu prevádzkových plôch, priestorov a zariadení kúpaliska. Nakoľko navrhovateľka utrpela úraz v dôsledku pošmyknutia sa na mokrej podlahe na komunikácii v okolí bazéna, je zrejme, že odporca dostatočne nezabezpečil bezpečnosť v priestoroch svojho areálu. Vzhľadom na uvedené v súlade s ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka zodpovedá za škodu. V tejto súvislosti poukazujú aj na to, že v rovnakom týždni spadol na mokrom povrchu ďalší klient odporcu Ing. R. P., ktorý sa taktiež musel podrobiť operácii pre fraktúru stehennej kosti. Poukazuje aj na ust. § 421a Občianskeho zákonníka, keďže navrhovateľke sa úraz stal pri plnení záväzku odporcu, t. j. poskytovaní rekreačných kúpeľných a zdravotníckych služieb, zodpovedá odporca aj v zmysle tohto ustanovenia, ktorá zodpovednosť má povahu absolútnej objektívnej zodpovednosti, a teda nie je prípustný žiaden liberačný dôvod. Náhrada za stratu na zárobku pri invalidite bola vyčíslená správne, v zmysle platných právnych predpisov. Táto ani nebola zo strany odporcu žiadnym spôsobom rozporovaná, spochybňovaná či namietaná. Odporca vo svojom odvolaní mylne poukazuje na to, že invalidita bola navrhovateľke priznaná na základe viacerých zranení, resp. chorôb. Navrhovateľka má za to, že jej invalidita vznikla výlučne v dôsledku úrazu zo dňa 09.07.2010. Okresná správa sociálneho zabezpečenia v posudku o invalidite len uvádza anamnézu navrhovateľky. Z posudkového záveru jednoznačne vyplýva, že rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivé zdravotné stavu navrhovateľky s najvýznamnejším dopadom na pokles pracovnej schopnosti je zdravotné postihnutie

v dôsledku úrazu spôsobeného 09.07.2010 u odporcu. Pokiaľ sa odporca odvoláva na správy MUDr. U. J., je nutné pripomenúť, že sa jedná o lekára - zamestnanca pracujúceho v ortopedickej ambulancii nachádzajúcej sa v Kúpeľoch Lúčky, teda zamestnanca odporcu, nie je možné ako argument pripustiť jeho vyjadrenie, nakoľko je tu dôvodná pochybnosť o jeho nezáujatosti a ide iba o jeho subjektívny názor. Naopak, za relevantné a objektívne posúdenie je nutné považovať vyjadrenie posudkového lekára orgánu sociálneho zabezpečenia. Poukazuje aj na to, že samotná poisťovňa Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. dôsledne preverila každý uplatňovaný nárok navrhovateľky. Je nelogické, aby poisťovňa odporcu plnila nároky navrhovateľky na základe nepreukázaných skutočností. Odporca od začiatku zodpovednosť za vznik škody spôsobenej navrhovateľke uznal, postúpil nároky vyplývajúce z úrazu na vysporiadanie poisťovni, čo preukazuje skutočnosť, že odporca cítil zodpovednosť za spôsobenú škodu. Odporca nikdy nenamietal zodpovednosť a spoluúčasť navrhovateľky. Prvýkrát sa spoluúčasť spomína len v odvolaní odporcu. Právnym základom zodpovednosti poisteného je, okrem iných, občianskoprávna zodpovednosť. V tomto zmysle má poistný právny vzťah výrazne akcesorický charakter, nakoľko závisí od existencie primárneho zodpovednostného vzťahu. Bez toho, aby poistený priznal zodpovednosť za spôsobenú škodu, nie je možné vyplatiť poistné plnenie. Poukazuje na ust. § 823 a § 799 Občianskeho zákonníka. Poisťovňa by neplnila nároky navrhovateľky, pokiaľ by tieto neboli riadnym spôsobom preukázané a samotná poisťovňa by nemala za to, že voči poistenému, teda odporcovi je nárok riadne preukázaný a zakladá zodpovednostný vzťah. Povinnosť odporcu ako škodcu na náhradu škody trvá až do doby, kedy bola škoda navrhovateľke ako poškodenej nahradená. Je pritom nerozhodné, či tento nárok uspokojí poisťovateľ z poistenia alebo priamo poistený škodca. Zodpovednostný vzťah zanikne až po uspokojení nároku poškodeného. Skutočnosť, že odporca mal uzavretú poistnú zmluvu len do určitej výšky, nemôže byť na ujmu poškodenej - navrhovateľke. Pokiaľ odporca žiada, aby súd pri posudzovaní nároku navrhovateľky využil ust. § 450 Občianskeho zákonníka, a teda zamietol nárok navrhovateľky prevyšujúci poistné plnenie, poukazuje navrhovateľka na to, že zníženie náhrady škody prichádza do úvahy len z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Zo strany navrhovateľky bolo v predmetnom konaní preukázané, že spôsobenie škody zreteľne zasiahlo do jej finančnej situácie. Aplikácia moderačného práva by v tejto situácii znamenala citeľný zásah do subjektívneho práva navrhovateľky. Poukazuje na vyjadrenie odporcu, a to: „Odporca nahlásením úrazu navrhovateľky na poisťovňu túto splnomocnil, aby za neho vysporiadala odškodnenie navrhovateľky. Považujeme za potrebné zdôrazniť, že kým bolo odškodnenie poskytované z odporcovho poistenia zodpovednosti za škodu, nebolo pre odporcu marketingovo vhodné, aby popieral nárok navrhovateľky, či bližšie skúmal jeho oprávnenosť.“ Týmto tvrdením odporca potvrdil, že splnomocnením poisťovne uznal svoju zodpovednosť za spôsobenú škodu. Rozsudok okresného súdu navrhuje potvrdiť ako vecne správny.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnuté rozhodnutie zrušil v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p. a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd v danom prípade nedostatočne zistil skutkový stav veci a právne posúdenie prvostupňovým súdom možno považovať za predčasné.

Vo vzťahu k niektorým čiastkovým otázkam uplatneného nároku trpí rozsudok prvostupňového súdu nedostatkom odôvodnenia, čím dochádza k odňatiu možnosti účastníkovi konať pred súdom a zároveň sa rozhodnutie v tomto smere stáva v odvolacom konaní nepreskúmateľným.

Odvolacie námietky odporcu sú čiastočne dôvodné.

Pokiaľ však odporca namieta, že vykonaním pojednávania okresný súd odporcovi odňal možnosť konať pred súdom, s týmto tvrdením odporcu sa odvolací súd nestotožňuje.

Odňatím možnosti účastníkovi konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhajenia ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí ísť však o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

V danom prípade neexistovali dôležité dôvody pre odročenie pojednávania a odporca vlastným rozhodnutím, neúčastou na nariadenom pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, si zmaril možnosť vykonávať procesné práva na pojednávaní - vyjadriť sa k návrhu, tvrdeniam protistrany, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, navrhovať a predkladať dôkazy, ako aj ďalších oprávnení, ktoré sa vykonávajú na pojednávaní. Je nepochybné, že odporca má ústavné právo obhajovať sa prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. Výkon tohto práva odporcu však nemôže zasahovať do práv navrhovateľa a byť prekážkou zákonného postupu v konaní. Odporca mal dostatočný časový priestor na zvolenie si právneho zástupcu a neskorým zvolením si právneho zástupcu v krátkom časovom predstihu pred pojednávaním sám spôsobil, že právny zástupca nemal dostatok času na prípravu na pojednávanie. Nebolo však dôvodné, aby pre takýto pasívny postoj odporcu súd pristúpil k odročeniu pojednávania. Okresný súd postupoval správne, keď vec prejednal.

V čase vydania rozhodnutia súdu prvého stupňa však skutkový stav veci nebol zistený dostatočne. Skutkové zistenia prvostupňového súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a sú nedostatočné pre právne závery, obsiahnuté v napadnutom rozsudku.

Medzi základné povinnosti účastníka v sporovom konaní patrí povinnosť tvrdenia, teda tvrdiť rozhodujúce právne skutočnosti rozhodné pre vznik uplatneného nároku a povinnosť dôkazná, t. j. tieto tvrdenia preukázať, pričom platí, že každý má dôkaznú povinnosť preukázať svoje tvrdenia. Navrhovateľka, ktorá sa voči odporcovi domáhala nároku z titulu náhrady škody, mala povinnosť v konaní preukázať splnenie podmienok zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka, t. j. porušenie právnej povinnosti zo strany odporcu, zavinenie odporcu, príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, výšku škody.

Tejto povinnosti ju nezbavovala ani nečinnosť odporcu. V tejto súvislosti možno dať za pravdu odporcovi, že nečinnosť odporcu nerovná sa uznanie nároku navrhovateľky a zbavenie navrhovateľky dôkazného bremena.

Z hľadiska priznania nároku súdom je právne irelevantné plnenie poisťovne z predmetnejškodnej udalosti, a to aj pokiaľ k tomuto plneniu došlo na pokyn odporcu.

V danom prípade, vzhľadom na mechanizmus spôsobu vzniku škody na zdraví navrhovateľky neprichádza do úvahy osobitná zodpovednosť v zmysle Občianskeho zákonníka, a to ani osobitná zodpovednosť v zmysle ust. § 421a Občianskeho zákonníka, ktorá sa vzťahuje aj na poskytovanie zdravotníckych služieb. V súdnej veci sa však nejedná o zodpovednosť, ktorá je daná za predpokladu, že škoda bola spôsobená v dôsledku kvalifikovanej udalosti - vplyvom okolností priamo vyplývajúcich z povahy použitého prístroja alebo veci a spôsobenú okolnosťami, ktoré majú pôvod v povahe použitého prístroja, nástroja alebo inej veci použitej pri poskytnutí zdravotníckych služieb.

Navrhovateľka môže byť v súdnej veci úspešná iba v prípade, ak preukáže, že sú naplnené podmienky všeobecnej zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Základným predpokladom zodpovednosti za škodu je porušenie právnej povinnosti zo strany škodcu. Možno súhlasiť s konštatovaním okresného súdu, že za porušenie právnej povinnosti je považované aj nesplnenie si všeobecnej prevenčnej povinnosti v zmysle ust. § 415 Občianskeho zákonníka. Okresný súd však dostatočne, presvedčivo a zrozumiteľne neuviedol svoje skutkové zistenia a právne úvahy, ktoré ho viedli k záveru, že navrhovateľ si všeobecnú prevenčnú povinnosť nesplnil. Dôkazná povinnosť v tomto smere pritom zaťažuje navrhovateľku. Okresný súd poukázal na ust. § 19 ods. 14 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého ustanovenia každá právnická osoba prevádzkujúca umelé kúpalisko je povinná zabezpečiť dodržiavanie technických a priestorových požiadaviek na umelé kúpaliská a bazény. Okresný súd však bližšie nekonkretizoval, o aké technické a priestorové požiadavky ide a akým spôsobom ich odporca nedodržel, resp. porušil. Pokiaľ okresný súd poukazuje na ust. § 7 ods. 7 vyhlášky č. 72/2008 Z. z. o požiadavkách, ktoré sú kladené na komunikácie v okolí bazénov na chodbách k bazénom, na schodoch do bazénov a na podlahách a v sprchách, kde musia byť použité iba materiály s nešmykľavým a ľahko čistiteľným povrchom, nie je zrejmé, ako okresný súd dospel k záveru, že tieto požiadavky odporca nedodržel. Dôkaznú povinnosť v tomto smere mala navrhovateľka, ktorá okrem vlastného tvrdenia iné dôkazy v tomto smere neprodukovala.

Dôvodná je aj odvolacia námietka odporcu, že z vykonaných dôkazov nevyplýva jednoznačný záver o príčinnej súvislosti medzi konaním odporcu a invaliditou a s ňou vznikajúcou škodou na strane navrhovateľky, hoci doposiaľ porušenie povinnosti zo strany odporcu nebolo preukázané. V prípade, že navrhovateľka unesie dôkazné bremeno a preukáže zavinené protiprávne konanie alebo opomenutie odporcu, okresný súd sa bude musieť zaoberať preukázaním príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním alebo opomenutím a vznikom škody. Dôkazné bremeno ohľadne príčinnej súvislosti zaťažuje poškodeného a doposiaľ v konaní nebol vykonaný dôkaz, z ktorého by mohla byť vyvodená príčinná súvislosť medzi konaním odporcu a invaliditou navrhovateľky. Otázka príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím škodcu a vznikom škody je otázkou skutkovou. V konaní musí byť preukázaná priama príčinná súvislosť, a to, že konkrétna majetková ujma vznikla následkom konkrétneho protiprávneho konania alebo opomenutia škodcu, teda ak je jeho konanie, prípadne opomenutie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku. Príčinou škody môže byť len také protiprávne konanie alebo opomenutie, bez ktorého by škodný následok nevznikol. Nemusí síce ísť o jedinú príčinu, ale i len o jednu z príčin, ktorá sa podieľala na nepriaznivom následku, o ktorého odškodnenie ide, avšak musí ísť o podstatnú príčinu. Dôvodom vzniku škody môže byť v konkrétnom prípade viac príčin. V takom prípade treba zistiť, či medzi nimi je príčina hlavná (rozhodujúca), ktorá viedla k vzniku škody, pričom ostatné príčiny mohli mať len prídružený, nepodstatný charakter. Ak existuje vo vzťahu ku škode niekoľko relevantných príčin, je potrebné zistiť a vyhodnotiť ich vplyv a odstupňovanie vo vzťahu k následku.

Navrhovateľka má rovnako dôkaznú povinnosť aj na výšku škody. V tomto smere je rozhodnutie súdu arbitrárne a neodôvodnené v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Výška škody musí vyplývať z vykonaných dôkazov a výpočet výšky škody musí byť v odôvodnení rozhodnutia jasne vymedzený. Nie je prípustné, aby okresný súd bez bližšieho zdôvodnenia vychádzal z vyčíslenia uskutočneného súkromnou poisťovňou. V tomto smere je potom vydané rozhodnutie v rozpore s právom účastníka na spravodlivý súdny proces.

Z dôvodov vyššie uvedených nedostatkov, pre nedostatočne zistený skutkový stav, predčasné právne posúdenie a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Povinnosťou okresného súdu bude opätovne vec prejednať a rozhodnúť s tým, že zistenie skutkového stavu veci sa bude opierať o vykonané dôkazy. Skutkové závery súd dostatočne odôvodní, rovnako ako aj právne posúdenie veci, z ktorého musia vyplývať jednoznačné a určité logické súvislosti. Okresný súd opätovne rozhodne o trovách konania účastníkov.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok prípustný nie je.